

Túl van Lakielek is a helyhatósági választásokon, s immár túl van a frissen választott polgármester meg a képviselői testület három bírósági ülésén is. Kissé bizarr helyzet, ugyebár?

lakossága, hogy itt most valóban megvalósított valami.

Tovább nem a tanácselnök, a tanács irányítja a falut, hanem fordítva. A választások után ebben az elképzelésben egyhangúlag támogatott a megválasztott képviselőtestület. Hogy ezt a lépést megértjük, részben az volt az oka, hogy nagyon sok helységben, főleg ahol a volt tanácselnök került polgármesteri posztba, elbeszélgettek a választókkal, nebusuljanak, nem lesz semmi személyi váltás, továbbra is egyült fognak majd dolgozni. Az ilyenféle kijelentéseket támasztotta alá a helyigminisztérium, az államtitkár úr is, aki szintén biztosította az alkalmazottakat... Ezért születte meg az önkormányzati határozat nálunk november 19-én, amikor is kimondtuk, hogy megszűntünk a volt végrehajtó bizottság szakszervezeti szervét, helyette létrehozzuk a polgármesteri hivatal, amelyben az állások betöltése pályázattal történik.

A választások kezdeteikor eldöntöttem, és be is jelentettem a falu előtt: ha megválasztanak polgármesternek, pályázati úton akarom betölteni a községházán az állásokat. Mindenképpen törvényesen akarom biztosítani az alkalmazottak munkáját, ez megbeszéltem a volt tanácsakkal is. Azt akartuk, ne úgy dolgozzanak az emberek, mint a volt tanács rendszer kiszolgálói, de érezték át ők is, akár az egész község

nakvők, a rágalmazni akarók személe került az MDF, meg Leszák Sándor. Az csak természetes, hogy tartom velük a kapcsolatot, bár nem vagyok a párt tagja, csak jelöltje voltam a választáson, aki ellógadtam az MDF elveit. És buszke vagyok a községem hiéte, meg Leszák barátságára. Na, tovább a bíróság nyomában: már másnap megkapunk a megyei vbtitkárhelyettesétől az értesítést, hogy 19-i döntésünket törvényserőbné tekintik, a döntést visszautalják felülvizsgálatra. Egy hét múlva a képviselőtestület saját határozatát megerősítette, helyben hagyta a pályázati döntést. Mi elsősorban helyi emberekkel akarunk az állásokat betölteni, összesen 27 pályázó jelentkezett a meghirdetett 9 helyre. Az addigi 12 alkalmazott közül 3 nem pályázott korábbi munkahelyére: egy már korábban más munkahelyet jelentett be, egy betöltötte a nyugdíjkorhatárt, a harmadik pedig sértenek találta, hogy 27 évi tanácsimunka után – így mondták – visszakerédkedjék, miután a döntésnek megfelelően mindenkinek fölmondtunk a pályázati idejét. Természetesen szót érve, és mindenki maradt a döntésig a munkahelyén. Figyelemre érdemes, hogy az emberek kapnak állami megskaszervezet, „vigaszt” is, hallván onnan, hogy az egész pályázati demokrácia amúgy is törvénytört, visszaáll minden.

– Hogyan bírálták el a pályázókat?

– Összehívtam az alkalmazottakat, kértém, amíg kialakul a polgármesteri hivatal, folyassák a munkát, hasonlóképpen a nem pályázók is. A dolog már novemberben kezdett elmégesedni, amikor zsörtölődtek: miért nem mondjuk meg, ha „valakinek a képe nem tetszik”, miért kell mindenkét kitenni? Hát nem érezték meg: itt nem arról volt szó, hogy ki nem tetszik, hanem arról, hogy az alkalmazottak

tiszta lappal

dolgozzanak tovább, mint akiket a falu választott meg, és akikben bíznak az emberek!

– Igen, a kommunista rendszerben valóban könnyen ment a kirúgás. Ennyire nehéz megszokni az igazságos rendet?

– Volt, aki fölvetette: mi ez a nagy rendszerváltás? Nincs Horváth Ignác – a volt járási első titkár –, most van Leszák Sándor? Az emberekben a féltékenységtől, a szorongástól kezdve a csalódottságot. Az emberek azt hiték, hogy az MDF most egyik napról a másikra mindent és mindenkét megvált, és itt csupa boldogság lesz... És azt tapasztalják viszont, hogy húzni kell a nadrágszíjat. – Vele vagy nélküle, mindenképpen kell, kellett már egy ideje. – Szót éreztünk abban is, hogy a pártvillongásokat a házon kívül hagyjuk. És hogy nem az

MDF volt a Nagy Takarítás követe, arra szenteltük, hogy a Fl-DESZ-es képviselő, Tubák László és az SZDSZ-es Harcos József képviselő visszaváltsa képviselői megbízólevelüket, irtán a beadványukban, hogy az MDF megalkuvó, és hogy nagyobb, teljes takarítást képeztek el.

– Hogyan kerültek a bíróságra?

– Két fronton terelődött a dolog. A köztársasági megbízott jogkörét ellátó megyei vbtitkár törvényserőbné tekintette a mi képviselőtestületünk, egyhangú döntését a pályázati ügyekben. O fordult jogorvoslási ér a kecskeméti városi bírósághoz. Ezzel párhuzamosan mind a 12 dolgozó keresettel fordult a munkabüvitörőszághoz novemberben, hogy hatálytalansítsák a felmondást.

Mi nem hivatalcsere, hanem valami mélyebb, tartalmi változást akarunk. En nem is rejtem véka alá azt a véleményemet, hogy amikor itt eget-földet megmozgatnak, s megszólal az államtitkár úr is, amikor a közalkalmazottak országos szövetségének

emberei lejömmek Kecskemét és próbálják ennek a 12 embernek a védelmét szorgalmazni látszólag akkor tulajdonképpen nem ők féltik, hanem

a saját íróasztal káik védelmébe

morajlanak föll Bizonyos emberek bizonyos hivatalokban lóli félnek, nehogy maguk is mémetessenek ugyanilyen módon. Hát így lett ebből a mi c mokráis el képzésünkben, lakitelekből ismét országos új példa értékű. (Az egykori táblaró szavai jutnak eszembe, is jegyzem: „En nem Ráza Sándor ül jélek, én ül jélek, nek énnek a legénynek a hevenken se ragadósos váljék.” Ezt magyaráztunk itt világos.) Szá talan levelet kaptam, s azokt nemcsak biztató szavak, de deklarációk kérdések is érkeztek: „gyan csináljádok? És ebből n politika lett...

Igen. A gyakorlati értelem, s továbblépésre készíteni a demokráciát. K deziem Anka Balázs: elképzelhetők tartja-e, hogy állimard a bilságom. – Most már igen – mondja –, most, az eddigi tapasztalatok után három tárgyalás után, igen. Vagy ilyen, vagy olyan indoklással, d érzem – alig várják, hogy kimondhassák a törvényserítést, a győzelmet. És akkor majd megkérdezhetik: egyáltalán mi szükség volt önkormányzati választásokra? A hatalmas önállóság kikidávása c egy kiállítás maradt?

Czegő Zolt